

Så jeg synes, det vækker næsten helt nostalgiske minder om dengang, hvor Det Konservative Folkeparti og Venstre var i opposition, og hvor der var megen diskussion om bemyndigelseslovgivningen. Men jeg tror nu ikke, det er noget, der vil vække den store uenighed under udvalgsarbejdet. Jeg vil naturligvis besvare de spørgsmål, der måtte være fra Socialdemokratiets side, men den del af det tror jeg ikke kan skille vandene.

Alt i alt vil jeg sige, at hvis man skræller retorikken bort, så har jeg i dag i hvert fald ikke hørt noget fra ordførerne, som skulle begrunde, at det ikke bliver et meget bredt flertal, der står bag denne her lovgivning, og jeg vil selvfølgelig gerne medvirke til, at de spørgsmål, som er blevet rejst her, bliver endeligt afklaret.

Lovforslaget er en lettelse og en forenkling, ikke mindst set med borgernes øjne.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Det kan godt være, at Socialdemokratiet er sur, det er jo heldigvis en masse mennesker. Jeg er det yderst sjældent, og jeg har måske mere en fornemmelse af, at det var ministeren, der var lidt sur. Men jeg synes nu da, at afslutningen på indlægget viste, at humøret er vendt tilbage igen her op mod påske, og det synes jeg er godt.

Med hensyn til den lovtekniske diskussion om kan og skal, så kan jeg ikke andet end sige, at som jeg læser det, så giver ministeren sig en bemyndigelse til at sige: Jeg kan tage de og de kommuner og lægge sagerne ud til nogle andre.

Lad mig så tage et konkret spørgsmål. Ministeren siger, at man har mulighed for at lægge det ud til kommunerne, men har kommunerne også mulighed for at sige pænt nej tak? En gang imellem kan man jo få en gave, som man ikke er helt vild med.

Ministeren siger, at det skal være meget enklere for borgerne. Det har jeg altså svært ved at se.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først vil jeg sige, at det bliver ikke sådan, at man i nogle kommuner kan nægte. Det her bliver en opgaveflytning, og det betyder altså, at det bliver kommunerne, der modtager de ansøgninger fremover. Det var den ene del af det.

Jeg vil så sige til hr. Frode Sørensen, at jeg nu også har svært ved at se, at der er nogen kommuner, der kunne have voldsomt meget imod

det. Jeg tror faktisk, at den tankegang, der ligger bag kommunalreformen, er noget, der vinder utrolig bred opbakning i alle dele af det kommunale bagland, nemlig at der bliver den her enkle indgang til de offentlige myndigheder. Så det betragter jeg altså ikke som noget, jeg tror overhovedet vil give anledning til nogen debat.

Men det bliver sådan fremover, at man indleverer til kommunerne, og jeg tror på, at en meget væsentlig årsag til, at det her bliver enklere for borgerne, er, at der er mange, mange borgere, der har en kommunal kvikskranke, et servicekontor eller andet meget tættere på sig, end tilfældet måske er med en politistation.

Under alle omstændigheder tror jeg, at åbningstiderne bliver langt længere, og man har måske også ofte flere ærinder på rådhuset eller på kommunkontoret. Det kan være, man skal på biblioteket eller alt muligt andet, det kan være, man har flere ting samtidig, og det gør det enklere for borgerne, at de ikke skal køre flere forskellige steder hen. Så der er faktisk flere begrundelser for, hvorfor det her vil blive enklere for borgerne.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Nu forstår jeg på ministeren, at man egentlig lige så godt kunne formulere det sådan, at det bliver lagt ud til kommunerne, og at folk skal gå hen på rådhuset eller i borgerservicebutikkerne, afhængigt af, hvad de har tættest ved.

Forstår jeg ministeren rigtigt, at hvis der nu er en situation, hvor der skal en yderligere behandling til hos politiet, så er det kommunen, der sørger for at sende det videre, at det ikke er borgeren, der så skal tage sin ansøgning og gå på politistationen?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen det er fuldt ud korrekt forstået, for det er sådan, og det gælder sådan set alle ansøgninger, at det stadig væk er politiet, der er myndighed for f.eks. pasudstedelsen. Det betyder altså, at den under alle omstændigheder skal ind til politiet, og at det er politiet, der sørger for, at passet bliver trykt, at alt er i orden osv. Så der ender alle sagerne inde.

Derfor er der ingen grund til den her diskussion om, hvorvidt man ligesom kan få klaret sagen ved kvikskranken. Det er altså ikke sådan, at kommunkontorerne skal til at udstede pas.